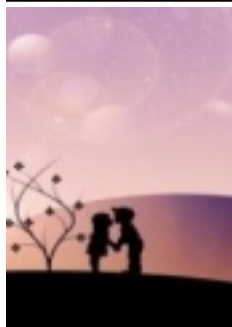

Mãi không thay lòng

Contents

Mãi không thay lòng	1
1.	1

Mãi không thay lòng

Giới thiệu

Thật ra trái tim Nam Bình đã rung động xao xuyến ngay lần đầu tiên gặp gỡ Đỗ Tử Y. Đỗ Tử Y kh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mai-khong-thay-long>

1.

Thật ra trái tim Nam Bình đã rung động xao xuyến ngay lần đầu tiên gặp gỡ Đỗ Tử Y. Đỗ Tử Y không phải người con gái xinh đẹp tuyệt trần, nhưng đáng người mảnh khảnh, như liễu yếu đào tơ. Khi khoác lên người chiếc sườn xám màu vàng thêu nhành mai bằng chỉ bạc, nhìn hư hư thật thật, ngay phần thắt lưng kia, một vòng eo thon gọn chưa đầy một vòng tay. Đúng là làm người xem nhìn đến mê mẩn.

Với kiểu y phục như sườn xám, tuổi tác và khí chất chỉ cần hơi khác biệt sẽ khó nắm bắt, một khi đã đơn giản thì sẽ càng thêm phần trong sáng, một khi đã từng trải thì càng thêm vẻ phong trần, một phút bất cẩn là sẽ thành kịch cớm. Thế mà Đỗ Tử Y mặc sườn xám lại khéo xinh, như một nhành cúc mảnh khảnh, nở muện màng, mà vẫn thướt tha yêu kiều.

Cõi lòng anh bịn rịn lưu luyến, vì thế một tháng bốn tuần đều đến quán cafe “Rèm tây gió lộng”. Thật ra trong quán cafe này, còn có nhiều khách nữ thùy mị và hiền dịu, vừa nhấm nháp một tách cafe mocha vừa lật giở từng trang sách, tạo nên một khung cảnh tuyệt đẹp. Và chỉ nhìn thoáng qua dáng vẻ diễm lệ của Đỗ Tử Y thôi cũng đã để lại ấn tượng mãnh liệt khắc sâu trong tâm trí anh, đây mới là vẻ đẹp Nam Bình khao khát nhìn thấy nhất.

Đỗ Tử Y biết đến Nam Bình đã là hai tháng sau đó. Cô nhìn theo phía người phục vụ chỉ, thấy một người đàn ông ăn mặc chỉnh tề và điển trai đang ngồi phía cửa sổ. Anh mặc áo khoác đen, bên trong vận chiếc áo sơ mi màu xanh biển đậm, như mặt biển mùa đông tĩnh lặng. Ánh mắt nhấp nháy có chút mờ lung, chiếc áo sơ mi xanh biển sạch sẽ, thẳng tắp, rất chỉnh tề. Giống như Kiến Dương vậy.

Cô còn nhớ khi quen biết Cao Kiến Dương, cô vẫn còn đảm nhiệm chức Giám đốc bộ phận PR ở khách sạn. Nhờ vào tư liệu lúc check-in của anh, cô mới biết ngày hôm sau là sinh nhật anh, liền thông báo bộ phận PR biết. Do anh là khách quý, vì thế cô tự mình đem bánh sinh nhật cùng champagne lên tận cửa phòng anh.

Đến bây giờ, cô vẫn còn nhớ như in chiếc áo sơ mi xanh biển đậm kia, sạch sẽ thơm mát lại thoang thoang mùi hương bạc hà thơm ngát. Anh là người khó tính và tỉ mỉ, đòi hỏi dù là chi tiết nhỏ nhoi nhất cũng phải hoàn mỹ.

Lần đầu gặp mặt, nghe được tên của cô xong, anh trầm ngâm, “Tử Y... là một loại hoa cúc.” Anh nhìn cô với ánh mắt sáng ngời, ánh nhìn như muốn thiêu đốt. Mặt của Tử Y cũng chẳng phải mỏng như tờ giấy, thế mà không hiểu sao vẫn ửng đỏ lên, nhẹ nhàng gật đầu thay câu trả lời. Tử Y, đúng thật tên cô là một loại hoa cúc, một loài hoa bé nhỏ.

Tuy nhiên, loài hoa Cao Kiến Dương quý như trân bảo lại là hoa lan. Một chùm hoa sắc thắm, nhà nhà đều thích trưng(1). Tử Y từng cùng anh đến chợ hoa Côn Minh để mua hoa lan, lúc đó mới biết được nó giá trị liên thành đường nào. Cao Kiến Dương kể cô nghe, “Hoa lan có yêu cầu rất cao về độ ẩm cũng như độ ẩm của đất nơi nó sinh trưởng, cao ngạo như một tiểu thư danh môn khuê các vậy.”

(1): Nằm trong tập thơ Tầm Trung Ngâm Kỳ Thập – bài thơ “Mua Hoa” của Bạch Cư Dị.

Những câu nói nghe vàng như ngọc, cô nghe vào tai, ngoài mặt thì cười tươi, nhưng lòng lại hiểu rõ, một loài hoa bé nhỏ như hoa cúc, chỉ sợ chẳng thể sánh bằng loài hoa lan khuynh quốc khuynh thành.

Thời gian về lâu về dài cũng do dự, phải chăng cả hai đều thấy mệt mỏi, và rồi buồn bã chia tay.

Trở trêu thay, Ôn Trên lại không ban cơ hội cho hai người. Ngày 25 tháng 5, thời tiết thoáng đãng. “Rèm tây gió lộng” khai trương thuận lợi, Tử Y loay hoay bận bù đầu bù cổ, không có thời gian để nghỉ ngơi. Trên tường vẫn treo bức ảnh ngày đó đã chụp, cô mặc sườn xám in hoa tối màu, giữa bệ bộn lại cảm thấy mãn nguyện vô vàn, cười ngọt ngào hạnh phúc, bởi vì trước đó cô đã nhận được cú điện thoại anh tranh thủ gọi trước khi lên máy bay. Đã hứa sẽ sự lễ khai trương nhưng lại không thể tham gia được, nên anh cảm thấy áy náy. Cuối cùng anh nói, “Thật xin lỗi, hai ngày nữa anh sẽ về. Tử Y, anh yêu em, đến chết cũng không thay lòng.”

Đến chết cũng không thay lòng!

Lời thề non hẹn biển, trong phút chốc ấy cô ngỡ rằng bền lâu đến sông cạn đá mòn.

Vui sướng hơn hờ trong tiếng nhạc hoà lẫn tiếng vỗ tay chúc mừng, cầm kéo cắt sợi dây ruy băng đỏ khai trương quán.

Về nhà lúc rạng sáng, coi tin tức trên TV mới biết được chuyến bay CI611 Boeing 747 đã xảy ra tai nạn khi đang bay, anh cùng 224 hành khách đã rơi xuống đại dương mênh mông, vĩnh viễn không bao giờ trở về nữa.

Cô không đến Hong Kong, tất cả hậu sự của anh, đều đã có người vợ danh chính ngôn thuận của anh lo chu toàn.

Anh chàng Nam Bình này, sau khi ở chung một thời gian cũng dần phát hiện chỗ tốt của anh ta. Ít nhất đối với anh ta, hoa cúc chính là loài hoa đẹp nhất. Mỗi lần tới quán cafe, đều mang tặng cô hoa cúc thơm ngào ngạt, khiến cô cảm trong bình hoa sư tôn quý trưng trong văn phòng.

Sau khi kết hôn, Nam Bình đã từng hỏi cô, “Sao lại mua cho anh nhiều áo sơ mi xanh biển đậm thế?”

Cô chỉ mỉm cười đáp lại, anh ta ngỡ rằng đó là màu cô yêu thích.

Khi gió tây dần chuyển lạnh, cũng là sinh nhật của cô. Sáng sớm đã nhận được một hộp quà, mở ra mới biết là chiếc sườn xám thêu hoa cúc tím, cầm tờ giấy lên xem, là nét bút quen thuộc của Nam Bình:

“Tử Y, anh yêu em, đến chết cũng không thay lòng.”

Cô ngẩng đầu, cửa kính treo rèm cói, người con gái thời xưa vào tiết này thường kéo rèm ngấm hoa cúc.

Rèm tây gió lộng, người xác xơ như hoa.(2)

(2): Nằm trong bài thơ “Tuý Hoa Âm” của Lý Thanh Chiêu.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mai-khong-thay-long>